

rahvaga läbbistikko ellased ja Päisid, monda neist õppinud ja visits wõtnud; ning Mooseski kildab ühtteist, mis temma nende seadustest ja visidest kõsbawa tundis ollewad, omma rahvase heats. Agga olli ka Israelinahwas seál maal hakkand mitto ebausso kõmbet prukima, mis nemmadi teiste test ollid näinud, ja omma meest ainu Jumala tenistussest ebbajummalatte ja fuiude pole põõrma. Sedda ennam siis ka kirjatundjal soot kassu, kui sedda usko ja need ellamisse kõmed, mis seál Maal vannas aial lükumas ollid, õppib tundma.

Olgo inimessed kül neis osjus, mis ilmatikko ellusse puturwad, ehk kuigi harjunud, oskajad ja targad: ommeti ikka töösi, et Jumala sanna neid vast targaks teeb õnnistusseks. Nenda olli ka suggu Egipfusse rahvaga. Nende usk ja ussotenistus ollid Moesesse aial ja pârrastagi üsna waesed ja seggased. Pâikesse jummal, Osiris, ja temma abikasa, ku jummal, Isis, neid loeti ülemaks ja taerwa tähhed wâh-

hemaks jummalaks. Misuse jõe jummasat ka wâgga auustasid, ja sedda kangesste kurtid, et merri, kuhho jõggi langeb, tedda ãrranelanud. Moistmatta lomegi, kui Jummalat, kuminardati; Õbis lindo, krokodilli sissalikko, Õhneumoni nirki, maddusid, fotaid, hunta, koere ja kassagi, sedda leik, kui surriwad, uhkeste mahhamatsid; eggatõhtind ei ütski neid ãrratappa. Juhtus Ford, et üks Roma soldat ühhe kassi mahhaldi; ning sedda armati temmale ni suureks súüks, et tedda kohhe moõgaga tüffiks raiusid, ehk kül Roma rahval suur vormus käes olli, ja neid üllerwâgga auustati ja kardeti. — Teises kohtas sedda, teises teist ellajat kuminardati, teises sôdi kitse lihha, ning lambad peti pühhaks; teises tappeti lambaid, agga kitse ei tohtind mitte tappa.

Keigeülema au sees piddasid ühhe musta Sonni, Apis nimmi, kelles need sinnatsetid mârgid külles pidditwad olema: folmenurgelinne lauk otsa ees; parremal polel külle peäl